

ÎN C H E I E R E

24 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Serghei Mocanu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Serghei Mocanu împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea emiterii unei decizii și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Serghei Mocanu, a fost admis apelul declarat de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, au fost casate integral hotărârile Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 15 aprilie 2015 și hotărârea suplimentară a Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 17 aprilie 2015 și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

c o n s t a ț ă:

La data de 29 ianuarie 2015, Serghei Mocanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea emiterii unei decizii și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 23 decembrie 2014, s-a adresat cu o plîngere la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM, prin care a solicitat verificarea legalității prelucrării la 29 martie 2013 de către utilizatorul Inspectoratului de poliție Centru mun. Chișinău, I. Mardari a datelor sale cu caracter personal din Registrul de Stat al populației.

Menționează că, prin scrisoarea nr. 04-14/1799 din 24 decembrie 2014, recepționată de către el în luna ianuarie 2015, pârâtul a refuzat emiterea unei decizii în temeiul art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal în urma examinării plîngerii sale.

Consideră că, refuzul pârâtului privind emiterea unei decizii în temeiul art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal în urma examinării plîngerii sale este ilegal.

Susține că, la emiterea refuzului, pârâtul a ignorat prevederile art. 27 din Legea enunțată și ca urmare, nu a emis o decizie motivată în urma examinării plângerii sale din 23 decembrie 2014.

Solicită recunoașterea ca fiind ilegal refuzul pârâtului nr. 04-14/1799 din 24 decembrie 2014 privind emiterea unei decizii în temeiul art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal în urma examinării plângerii sale din 23 decembrie 2014, obligarea pârâtului de a emite o decizie în temeiul art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind examinarea plângerii sale depuse la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal la data de 23 decembrie 2014 și încasarea de la pârât a sumei de 10000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 15 aprilie 2015 acțiunea a fost admisă parțial și a fost obligat Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM, în urma examinării plângerii depuse de către Serghei Mocanu la data de 23 decembrie 2014, să emită o decizie în temeiul art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin hotărârea suplimentară a Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 17 aprilie 2015 a fost recunoscut ilegal refuzul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM nr. 04-14/1799 din 24 decembrie 2014 privind emiterea unei decizii în temeiul art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal în urma examinării plângerii depuse de către Serghei Mocanu la data de 23 decembrie 2014.

Prima instanță, admitând pretențiile cu privire la recunoașterea ca fiind ilegal refuzul pârâtului nr. 04-14/1799 din 24 decembrie 2014 privind emiterea unei decizii în temeiul art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal în urma examinării plângerii sale din 23 decembrie 2014 și obligarea pârâtului de a emite o decizie în temeiul art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind examinarea plângerii la data de 23 decembrie 2014, și-a argumentat concluzia prin faptul că, răspunsul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 04-14/1799 din 24 decembrie 2014 este contrar legii. Or, Centrul urma să examineze plângerea respectivă și să emită decizia, pe care o considera de cuviință, deoarece în Legea privind protecția datelor cu caracter personal nu există prevederi, care ar permite Centrului să lase fără examinare anumite petiții.

Totodată, prima instanță, respingând pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral, și-a argumentat concluzia prin faptul că, admiterea parțială a acțiunii și constatarea încălcării prin recunoașterea refuzului ilegal și obligarea pârâtului la emiterea deciziei constituie prin sine o satisfacție morală suficientă pentru orice prejudiciu eventual suferit de către reclamant, invocând în acest sens hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 20 aprilie 2004 în cauza Amihalachioaie contra Moldovei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015 a fost respins apelul declarat de către Serghei Mocanu, a fost admis apelul declarat de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM, au fost

casate integral hotărârea și hotărârea suplimentară ale primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, apelantul, în cererea din 23 decembrie 2014, nu a prezentat careva informație relevantă privind prelucrarea datelor cu caracter personal de către utilizatorul autorizat al Inspectoratului de Poliție Centru mun. Chișinău. Mai mult, apelantul, în ședința de judecată a primei instanțe, a confirmat că, nu și-a exercitat dreptul de acces față de operator și a aflat despre prelucrarea datelor, care-l vizează, de la o persoană terță (f. d. 29).

De asemenea, instanța de apel a reținut că, prin răspunsul nr.04-14/1799 din 24 decembrie 2014 Centrul Național Centru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a refuzat examinarea cererii depuse de către Serghei Mocanu, dar a explicat acestuia modalitatea de acces la datele cu caracter personal, care-l vizează și a specificat faptul că, doar după exercitarea drepturilor prevăzute de Legea privind protecția datelor cu caracter personal, Centrul va interveni în vederea efectuării controlului legalității prelucrării datelor cu caracter personal.

În afară de aceasta, instanța de apel a mai reținut că, apelantul nu a prezentat probe veridice și pertinente, care ar demonstra lezarea cărorva drepturi. Or, conform art. 1422 alin. (1) din Codul civil, repararea prejudiciului moral are loc în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe fizice și psihice), prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație.

La data de 13 iunie 2016, Serghei Mocanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral și emiterea în această parte a unei noi hotărâri cu privire la admiterea acestei pretenții, iar în rest menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea respingerii pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral sunt neîntemeiate.

Menționează că, instanțele judecătorești, la examinarea cauzei, au aplicat și interpretat eronat normele de drept material.

Susține că, instanța de apel eronat a concluzionat că, intimatul legal nu a emis o decizie conform art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, deoarece în speță, instanța de apel urma să țină cont de prevederile art. art. 1 alin. (2), 3 alin. (1) și (2), 14 alin. (1)-(3), 16 alin. (1) și 25 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ, precum și de prevederile art. 27 alin. (1)-(5) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Afirmă că, instanța de apel a substituit funcțiile intimatului, expunându-se în privința lipsei încălcărilor drepturilor sale cu privire la protecția datelor cu caracter personal, pe când obiectul prezentului litigiu nu constituie constatarea încălcării dreptului său la protecția datelor cu caracter personal, dar constituie refuzul de a emite o decizie conform art. 27 alin. (3) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011.

Relevă că, instanța de apel urma să țină cont și de practica Curții Supreme de Justiție privind examinarea litigiilor analogice, care confirmă poziția sa și a primei instanțe.

Mai relevă că, o soluție contrară ar determina crearea unei situații discriminatorii față de el, ceea ce ar echivala cu încălcarea principiului egalității de tratament juridic.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că, instanța de apel a expediat copia deciziei contestate în adresa recurentului la data de 16 octombrie 2015 (f. d. 89), însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia de către ultimul.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară,

sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Serghei Mocanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Serghei Mocanu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Serghei Mocanu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Serghei Mocanu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Galina Stratulat

Mariana Pitic